

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte :

Nicolae Gordilă

Judecători :

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016 în cauza penală în privința lui

Rusu Tudor Ion, născut la 26.03.1968, originar și domiciliat din raionul Telenești, s. Coropcenii,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Instanța de fond* – 08.07.2013-24.11.2014;

2. *Instanța de apel* – 23.12.2014-12.01.2016;

3. *Instanța de recurs* – 23.03.2016-17.05.2016;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014, Rusu Tudor a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 190 alin.(5) Cod penal, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ajderi Maria a fost lăsată fără soluționare.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală lui Rusu Tudor, i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că, ultimul la 18.05.2008 urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de reparație a casei de locuit din str. Ginta Latină, 42/4, mun. Chișinău, voalând această înșelăciune, cu existența unei firme de construcții pe care o administrează, aflându-se la casa care urma a fi reparată,

ilegal a însușit de la cet. Ajderi Maria bani în sumă de 5000 Euro, care conform cursului oficial al BNM la 18.05.2008 constituie 80 000 lei, și, tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, ducând în eroare proprietara casei de locuit din str. Ginta Latină, 42/4, mun. Chișinău, Ajderi Maria prin faptul procurării a careva materiale de construcție neînsemnate necesare pentru efectuarea lucrărilor, la 11.07.2008, aflându-se pe adresa str. Ginta Latină, 42/4, mun. Chișinău, ilegal a mai însușit de la cet. Ajderi Maria bani în sumă de 2500 Euro, care conform cursului oficial al BNM la 11.07.2008 constituie 38575 lei, după ce ilegal a însușit materialele de construcție procurate și banii în sumă de 2500 Euro, a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel pîrtii vătămate Ajderi Maria o pagubă materială în sumă de 38 575 lei.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Rusu Tudor au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal *"escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari"*.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul, a declarat apel, solicitînd casarea integrală acesteia, pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Rusu Tudor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce tine de gestionarea mijloacelor bănești și bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis

A admite integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și a încasa de la inculpatul Rusu Tudor Ion prejudiciul material cauzat în sumă totală de 118 575 lei.

În motivarea apelului a invocat că:

-instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate, a martorilor cît și celorlalte probe prezentate de către partea acuzării, adoptînd o hotărîre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului și a martorilor audiați în ședința de judecată la solicitarea apărării, care sunt rude apropiate cu inculpatul;

-inculpatul Rusu Tudor de la bun început a avut intenția ca prin înșelăciune și abuz de încredere să însușească de la cet. Ajderi Maria bani în sumă totală de 118575 lei, fapt confirmat prin declarațiile martorilor care au declarat că acesta a cerut bani pentru tratamentul copilului;

-instanța de judecată nu a luat în considerație nici declarațiile martorilor Achimov Anatolie, Scaimina Raisa, fapt ce demonstrează că inculpatul a început efectuarea cărorva lucrări însă acestea au fost efectuate superficial și cu materiale foarte proaste pentru a duce în eroare partea vătămată și a primi și a doua tranșă de bani. După primirea celei de a doua tranșă de bani inculpatul a sustras și materialele de construcție și s-a eschivat;

-inculpatul Rusu Tudor a avut motiv cupidant și scopul de a se înavuți pe contul averii străine, prezentînd părții vătămare informație falsă și anume că are o firmă de construcție, că contractul îl vor semna mai tîrziu deoarece imprimanta este stricată etc;

-în privința inculpatului Rusu Tudor mai este pornită o cauză penală și anume cauza penală nr.2012480985 în baza art. 90 Cod penal, care se află în gestiune IP Ciocana al DP mun. Chișinău;

-nu au fost apreciate corect declarațiile martorilor Ajderi Gheorghe, Malic Virginia, Tucan Dumitru și Șapovalova Ana și materiale de probă și anume: concluzia institutului de cercetări științifice în construcții „Incercom” ÎS, conform căreia la efectuarea lucrărilor de construcție a casei nr.68 din str. Ginta Latină, mun. Chișinău au fost folosite materiale de construcție necalitative, care au dus la distrugerea lucrărilor efectuate. Concomitent s-a constatat, că pereții sunt drepecți și depășesc normele stabilite. O mare parte din lucrările efectuate necesită să fie reparate; informația prezentată de către „Camera înregistrării de Stat” ÎS din 28.02.2011, conform căreia cet. Rusu Tudor, IDNP 2002089025420 nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale (în comandită, în nume colectiv, cu răspundere limitată) înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali; informația prezentată de către „Camera înregistrării de Stat” ÎS din 21.08.2012, conform căreia cet. Rusu Tudor, IDNP 2002089025420 nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale (în comandită, în nume colectiv, cu răspundere limitată), precum și ca administrator la întreprinderile înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali; informația prezentată de către "Inspectoratul fiscal de stat Telenesti" din 29.07.2012 conform căreia venitul cet. Rusu Tudor IDNP 2002089025420 pentru anii 2006-2011 este zero;

-analizînd cumulul de probe prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinencii, concludentii, veridicității și colaborării lor, instanța de fond incorect a statuat asupra nevinovăției inculpatului Rusu Tudor Astfel în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, a conchis că sentința atacată este legală și întemeiată și urmează a fi menținută, reieșind din *declarațiile inculpatului Rusu Tudor, a părții vătămate Ajderi Maria, a martorilor Țurcan Dumitru, Șapovalova Anna, Malcic Virginia, Ajderi Gheorghii, Scaimina Raisa, Achimov Anatol, Condurar Eduard, Sîrbu Mihail, Vechiu Ala, Vechiu Ion, Condurar Ala și materialele cauzei inclusiv:*

- *concluzia institutului de cercetări științifice în construcții „Incercom” ÎS, conform căreia la efectuarea lucrărilor de construcție a casei nr.68 din str. Ginta*

Latină, mun. Chișinău au fost folosite materiale de construcție necalitative, care au dus la distrugerea lucrărilor efectuate. Concomitent s-a constatat, că peretii sunt drepecți și depășesc normele stabilite. O mare parte din lucrările efectuate necesită să fie reparate (f.d. 39-55 Vol. 1);

- informația prezentată de către „Camera înregistrării de Stat” ÎS din 28.02.2011, conform căreia cet. Rusu Tudor, IDNP 2002089025420 nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale (în comandită, în nume colectiv, cu răspundere limitată) înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice și al întreprinzătorilor individuali(f.d.22 Vol.2)

- informația prezentată de către „Camera înregistrării de Stat” ÎS din 21.08.2012, conform căreia cet. Rusu Tudor, IDNP 2002089025420 nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale (în comandită, în nume colectiv, cu răspundere limitată), precum și ca administrator la întreprinderile înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali (f.d. 28 Vol. 2);

- informația prezentată de către "Inspectoratul fiscal de stat Telenești" din 29.07.2012 conform căreia venitul cet. Rusu Tudor IDNP 2002089025420 pentru anii 2006-2011 este zero (f.d. 30-33 Vol. 2).

Instanța de apel a reținut că, *obiectul juridic* nemijlocit al infracțiunii de escrocherie îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sînt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin *dobîndire ilicită* a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee de acțiuni a făptuitorului: și denaturarea informației despre sine, despre apartenența de firmă, posibilitățile financiare; utilizarea unor documente fictive sau false; ascunderea unor informații, etc.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc, care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvîrșirii faptei. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenții directe cu caracter de profit. Acțiunile infractorului sunt îndreptate spre însușirea afacerii, sau a drepturilor asupra ei.

Instanța a reținut, că între inculpatul Rusu Tudor și partea vătămată Ajderi Maria a fost o înțelegere cu privire la prestarea serviciilor de reparație în casa ultimei, înțelegere care a fost reflectată în recipisa în care au fost indicate sumele de bani primite pentru executarea lucrărilor de construcție.

Astfel, după primirea primei tranșe în sumă de 5000 Euro, inculpatul Rusu Tudor Ion a început procurarea materialelor de construcție pe care le-a depozitat în locuința familiei Ajderi și a început lucrările de construcție, antrenând mai mulți muncitori care într-o perioadă de 2 luni s-au stabilit cu traiul în locuința supusă amenajării. Inculpatul nu s-a eschivat de la angajamentul asumat, iar faptul că a refuzat continuarea lucrărilor și împreună cu toată echipa a părăsit locuința Mariei Ajderi s-a datorat comportamentului neonest al părții vătămate care a refuzat să achite ultima tranșă de 3500 Euro din totalul de 11000 Euro, care au convenit inițial.

Instanța de apel a conchis că:

- în acțiunile inculpatului lipsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă a infracțiunii, reieșind și din probele înaintate de acuzatorul de stat întru confirmarea învinuirii aduse lui Rusu Tudor, prin care s-a constatat lipsa trecerii banilor în valoare de 118 575 lei din proprietatea părții vătămate Ajderi Maria în proprietatea inculpatului Rusu Tudor, ca rezultat al acțiunilor inculpatului ca element obligatoriu al escrocheriei;

- din totalitatea de probe administrate și cercetate a fost constatată executarea unor lucrări în locuința Mariei Ajderi din contul părții vătămate și din materialele de construcție procurate de inculpat din banii primiți de acesta pentru prestarea serviciilor convenite;

- nu a fost confirmat prin careva probe concludente și pertinente faptul că, inculpatul Rusu Tudor prin acțiuni concrete a atentat la valorile sociale ale părții vătămate Ajderi Maria sau a creat un pericol real de a-i cauza o daună, că victima să fi fost dusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, transmițându-i voit infractorului bunurile materiale;

- pretențiile părții vătămate referitoare la calitatea lucrărilor prestate de inculpat nu țin de domeniul dreptului penal, or, soluționarea acestora ține de normele legale ale Codului civil.

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe incontestabile întru confirmarea vinovăției lui Rusu Tudor Ion în comiterea infracțiunii imputate de către organul de urmărire penală, iar instanța de fond analizând declarațiile martorilor și probele materiale prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și colaborării lor, corect a

statuat asupra nevinovăției inculpatului Rusu Tudor Ion, pronunțând o sentință legală și întemeiată.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre o nouă judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, a martorilor cât și celelalte probe prezentate de către partea acuzării, adoptând hotărîrea reieșind doar din declarațiile inculpatului și a martorilor audiați în ședința de judecată la solicitarea apărării, care sunt rude apropiate cu inculpatul, considerînd că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele laturi obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

6. Referința pe marginea recursului declarat a depus inculpatul Rusu Tudor prin care s-a expus asupra deciderii inadmisibilității acestuia, din motivele întemeiate expuse prin hotărîrile instanțelor de fond, totodată invocînd că pînă în prezent el a rămas neachitat de către partea vătămată.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Analizînd textul recursului ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia indică prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în*

apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, însă nu invocă nici un argument plauzibil în susținerea acestor erori ci doar descrie probele administrate la dosar, chiar și cele care indică expres la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, or recursul trebuie să fie efectiv în scopul de a dovedi o eroare juridică majoră care a afectat soluția instanței de apel.

Rațiunea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți, verificîndu-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat a menținut sentința prin care a fost achitat Rusu Tudor de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Judecînd cauza, instanța de apel a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală instanțele de fond au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate și invocate la pct. **4.1** a prezentei decizii au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au nici un suport legal, or potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală ” *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se*

interpretează în favoarea inculpatului.”

Potrivit art.24 Cod de procedură penală ” *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.”*

Prin urmare instanța de apel a judecat cauza penală conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă, or sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Revenind la recursul declarat de către procuror și anume la afirmația precum că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal, Colegiul penal constată că, instanța de apel în decizia sa corect a invocat că:

-*latura subiectivă* a escrocheriei se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, pentru calificarea faptei pe art.190 Cod penal este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate, primirea bunurilor cu condiția unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul face promisiuni false, însă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat;

- *latura obiectivă* a infracțiunii se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin *dobândire ilicită* a bunurilor se înțelege un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, deținere, posesie a unui bun sau alte valori străine.

Prin *înșelăciune* se înțelege o acțiune frauduloasă de amăgire ori inducere în eroare a victimei prin prezentarea ca adevărate a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au în suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc, care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea-voință de potențialul escroc la realizarea intenției sale. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, de mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvîrșirii faptei. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații

sau împrejurări, iar făptuitorul deși simulează careva relații contractuale, nici nu are intenția de a-și onora obligațiile.

Prin urmare, din partea inculpatului astfel de acțiuni nu au fost stabilite, deoarece:

-conform declarațiilor atât a părții vătămate, cât și a inculpatului și martorilor acuzării și apărării, se constată că partea vătămată a venit cu rugămintea către inculpat, ca acesta să se ocupe cu prestarea serviciilor de reparație a casei lor, în urma aprecierii calității reparației efectuate de către inculpat la vecinii săi Țurcan Dumitri și Șapovalova Anna. Mai mult ca atât, soțul părții vătămate a fost coleg de clasă cu martorul Condurar Eduard, care lucra în echipa de muncitori dirijată de Rusu Tudor;

- între inculpat și partea vătămată a fost o înțelegere cu privire la prestarea serviciilor de reparație care a fost reflectată în recipisa semnată de către părți și în care s-au indicat sumele de bani primite pentru efectuarea lucrărilor de construcție menționate în devizul de cheltuieli întocmit de inculpat, în recipisă nu este indicat că banii în sumă de 5000 și 2500 euro au fost primiți de firma de construcție, dar nemijlocit de către Rusu Todor (f.d.16, v.1);

- imediat după primirea banilor în sumă de 5000 și 2500 euro inculpatul a început procurarea materialelor de construcție pe care le-a depozitat în casa familiei Ajderi și a început lucrările, fapt confirmat de către martorii apărării care au fost angajați de inculpatul Rusu Tudor pentru prestarea serviciilor de reparație și care au fost achitați la timp pentru munca prestată și cu suma negociată de ei cu ultimul;

- motivul nefinisării lucrărilor de către inculpat și echipa de muncitori au fost pretențiile părții vătămate, care solicita prestarea unor servicii suplimentare care nu erau negociate de la bun început, or efectuarea lucrărilor și anume a tavanului care inițial era făcut sub o formă la solicitarea proprietarilor casei de alți lucrători, apoi prefăcut de muncitorii angajați de către Rus Tudor la solicitarea părții vătămate care a fost consultată de un alt specialist adus de ei, ulterior din considerentul că deja nu-i place forma, tavanul iar a fost prefăcut. Partea vătămată refuza achitarea ultimii tranșe de bani precum și achitarea lucrărilor suplimentare. Din aceste considerent apăreau certuri între partea vătămată și inculpat (f.d.61-62, 69-72 v.3 declarațiile martorilor Vechiu Ala și Ion);

- când inculpatul și muncitorii au părăsit locuința familiei Ajderi, aceasta era racordată la apă, canalizare și electricitate, s-au tencuit pereții și podurile, se instalase încălzirea, teracota ș.a. lucrări, pe când din declarațiile martorilor, casa familiei Ajderi a fost luată în primire de către muncitori fără lucrările menționate (f.d.69 verso, v.3).

Din cele expuse, repetat s-a constatat buna credință a inculpatului, cât și inexistența înșelăciunii sau abuzului de încredere din partea inculpatului la primirea banilor de la partea vătămată Ajderi Maria, ci s-a demonstrat că banii au fost primiți pentru materialele de construcție și efectuarea lucrărilor, în volumul corespunzător sumei achitate de partea vătămată.

Totodată, Colegiul va menționa și faptul că declarațiile inculpatului pe tot parcursul procesului penal au fost consecutive cu descrierea amănunțită a materialelor procurate pentru reparație, fără careva abateri. De asemenea nu au fost adevărate declarațiile părții vătămate precum că, peste o zi după ce i-a dat inculpatului suma de 25 000 euro, a venit acasă și a depistat că ușa de la intrare era descuiată, iar careva materiale nu erau insinuând că inculpatul le-a sustras, deoarece martorului Vechiu Ion a declarat că ”... *cînd am plecat, Ajderi Gheorghe (soțul părții vătămate) era în casă..., cînd am plecat cheia i-am dat-o lui Rusu Tudor și acesta i-a dat-o lui Ajderi Gheorghe, cheia a fost dată în prezența mea....*” (f.d.71,72,v.4), iar pretențiile părții vătămate referitoare la calitatea lucrărilor prestate de inculpat nu țin de domeniul dreptului penal, or, instanțele de fond corect au menționat că soluționarea acestora ține de normele legale ale Codului civil.

Pe această linie de idei, Colegiul penal menționează, că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor invocate, corect a concluzionat asupra achitării inculpatului de învinuirea comiterii infracțiunii imputate, luînd în considerație totalitatea probelor care în ansamblu resping temeinicia învinuirii aduse de organul de urmărire penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel pe care le-a considerat neîntemeiate.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, procurorul nu a prezentat careva probe noi, suplimentare, în favoarea acuzării, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capcean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală, care obligă acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzării în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. În atare situație apelul procurorului urmează să fie respins ca nefondat.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței de achitare nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, or apelul declarat conține

interpretarea probelor în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, ca de altfel și recursul declarat fiind și acesta unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de fond au adoptat hotărâri legale și întemeiate.

Or, din conținutul recursului declarat, după cum s-a menționat mai sus, se evidențiază că autorul critică aprecierea probelor administrate la caz. Aici, Colegiul reține, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016 în cauza penală în privința lui Rusu Tudor, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iunie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun